

ook geen eerste kwaliteit bleek te zijn, is op 2 augustus voorlopig besloten om de verkoop daar af te wachten. Intussen werd de resident te Japara met nadruk opgedragen beter op de kwaliteit van de suiker te letten. Wegens het bovenstaande en klachten uit de kantoren waar suiker wordt verkocht, dat de kwaliteit afwijkt van wat de facturen zeggen, is om de plaats van origine en de leveranciers te kunnen traceren op 15 september 1763 besloten om boven de gebruikelijke merktekens op de canasters uit Pekalongan een P, die uit Japara een J en tenslotte op die uit Cheribon een C te laten zetten. Zoals te Batavia reeds gebruikelijk is, zal aan iedere leverancier op deze drie plaatsen een nummer worden toegekend. Over de besluiten betreffende het houtwerk [fol. 1864] wordt slechts opgemerkt dat, om de dienaars oplettend te houden, ze belast zijn voor alles wat er aan tekort komt, of ondeugdelijk is. Uit de brief van 4 augustus 1763 aan de resident te Japara blijkt dat het ook hierin niet aan bevelen ontbroken heeft. Betreffende belastingen en vergoedingen, in- en afschrijvingen melden een beëdigde verklaring van de pachter van Uludjani en de brieven van het bestuur van 17 januari en 24 maart 1763 dat 172 kolang rijst en 676 pikol suiker, die in de pakhuizen van die pachter buiten de logie waren, door brand zijn vernield. Daar er geen reden is iemand van wanbeleid te beschuldigen, is besloten ze in de handelsboekjes van Pekalongan af te schrijven. Deze producten waren niet alleen voor rekening van de Compagnie ingezameld, maar er is tevens geen bergplaats binnen de logie. Men heeft de pachter tevens toegestaan het afgebrande houten pakhuys te vervangen door stenen en dat, zoals hij heeft verzocht, deze pakhuizen door de opvolgende pachters zullen worden overgenomen. [fol. 1865] Overeenkomstig de brief van 2 februari 1763 kunnen, indien nodig, de producten van de Compagnie daarin veilig worden opgeslagen. Bij de brief uit Semarang van 24 maart 1763 zijn de antwoorden ontvangen op de bevindingen in de negotieboeken van Java's Oostkust over 1741/42 tot 1751/52 en die van 1751/52 tot 1755/56 die in de vergaderingen van 14 maart 1758 en 26 november 1762 waren goedgekeurd. Uit de bijgevoegde notitie van de toenmalige hoofdadministrateur Henrik Breton blijkt aan wie vergoedingen zijn opgelegd en dat er ook schrijffouten waren. In de brief aan het bestuur van 24 mei 1763 is te lezen welke besluiten die de Compagnie ontlasten, op basis van een verbeterde opgave door de visitateur-generaal zijn genomen. Bij besluit van 27 mei zijn aan de huidige gezaghebber van de Oosthoek, Henrik Breton, het bedrag van een kabeltouw, dreg voor een boot en een paardenlijn ter vergoeding opgelegd. Om het vaartuig, waarmee hij van Semarang naar Surabaja ging, te redden, waren ze hem door de gezaghebbers van de Amstelveen verstrekt. Tenslotte is de gewezen resident te Rembang, koopman Dionisius Pauw, in de vergadering van 15 november 1763 belast [fol. 1866] met de mindere opbrengst van een pantjalong van f 2040,-. Omdat deze door beschadiging van geen nut voor de Compagnie meer was, had men op 1 juli besloten deze te verkopen. Volgt De Jonge, Opkomst X, p. 392 r. 12v.b. - p. 394 r. 5v.b. [fol. 1868] Op grond van een brief van de Hoge Regering is hoofdadministrateur Hermanus Munnik op bevel van Willem Hendrik van Ossenberg nagegaan hoe de uitgaven vermindert en de inkomsten vermeerderd zouden kunnen worden. Daarvoor is in de memorie van overgave van de gouverneur van Java's Oostkust Nicolaas Harting en de daarop gevolgde geheime besluiten van de Hoge Regering van 11 en 16 maart 1762 reeds een stevige basis gelegd. In zijn rapport, overgeleverd in de vergadering van de Raad van Semarang van 24 mei 1763, heeft opperkoopman Munnik betoogd [fol. 1869] dat er op Java's Oostkust nog f 60.000,- te besparen is en er met de nodige zorg en oplettendheid bij het innen van de contingents nog voordeel te behalen is. Dit rapport is bij de brief van het bestuur van 31 augustus 1763 ontvangen. Daarop is besloten om bij het geheime besluit van 16 maart 1762 tot vermindering van het aantal militaire officieren te blijven en te bevelen dat sommigen van hen en enige dienaars die gemist konden worden, terstond naar Batavia gezonden moeten worden. Anderen, namelijk een kapitein en onderluitenant van de dragonders die elders niet beter gebruikt kunnen worden, moeten ter plaatse blijven, omdat het niet uitmaakt waar ze betaald worden. Het is goedgekeurd dat ter ontlasting van de uitgaven voor timmerwerk en reparatie een wagenpacht wordt ingevoerd en dat daarvoor ook de overschietende renten